

джоба си откраднатата ябълка, две ржце ме сграбчиха здраво изотзадъ.

— Момче, извика единъ господинъ, като ме хвана съ дѣсната си ржка за яката, знаешъ ли, че не бива да се краде? Той ме изгледа съжалително и добави: — Надявамъ се, че ти за прѣвъ пжтъ посѣгашъ на чуждо нѣщо. Дано това да е и последенъ пжтъ.

Той ме пусна и си отмина. Азъ като че потънахъ въ земята отъ срамъ и не смѣхъ да си подигна очитѣ. Но видѣхъ лицето на тоя господинъ и никога нѣма да го забравя въ живота си.

Презъ деня бѣхъ много послушенъ и внимателенъ — и на училище, и у дома. Струваше ми се, че всички знаятъ за случката. Думитѣ на господина: — „Дано това да е за последенъ пжтъ“, не излѣзоха изъ ума ми. Азъ често си ги спомвахъ презъ всичкото време, докато бѣхъ ученикъ. Свършихъ училище и отидохъ на работа при единъ търговецъ въ другъ градъ. И тамъ не забравихъ тия думи. По-късно, когато пораснахъ, отидохъ въ Америка. Тамъ по едно време останахъ безъ всѣкакви срѣдства за животъ, но споменътъ за тия думи не ми позволи да посегна ни еднажъ на чуждо.

Следъ време, съ Божия помощъ, спечелихъ и богатѣхъ, но ни една стотинка отъ моето богатство не е спечелена съ лъжа или кражба. Богъ ми е свидетелъ за това.

Като свърши, момъкътъ хвана дѣсната ржка на побѣлѣлия вече търговецъ, стисна я сърдечно и каза:

— Позволете ми да цѣлуна тази ржка, която ме научи да не посѣгамъ на чуждото, а да се надѣвамъ само на себе си и на своя трудъ. Азъ нѣма да забравя никога тая поука.

отъ нѣмски: Хр. Спасовски

